

Uusi alku 23

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

Savonlinnan Tuomiokirkko, 3.10.2010

Apostolit kokoontuivat taas Jeesuksen luo ja kertoivat hänelle, mitä kaikkea olivat tehneet ja mitä opettaneet. Hän sanoi heille: "Lähtekää mukaani johonkin yksinäiseen paikkaan, niin saatte vähän levähtää." Ihmisiä näet tuli ja meni koko ajan, eivätkä opetuslapset ehtineet edes syödä. Niin he lähtivät veneellä mennäkseen autiolle seudulle yksinäisyyteen. (Mark 6:30–32)

Jeesus oli siis lähettänyt opetuslapsensa kaksittain, saarnaamaan ja parantamaan. Nyt he palasivat hänen luokseen, ilmeisestikin erävoiton päätteeksi. Nyt seurasi tyynempi vaihe ennen ratkaisutaistelua. Jeesus ja hänen opetuslapsensa tarvitsivat siis lepoa. Jeesus kääntäytyi heitä vetäytymään yksinäisyyteen.

- Vetäytyminen on retriittiä. Oletko sinä ollut retriitissä? Toimiiko se?

Mutta heidän lähtönsä huomattiin, ja monet tunsivat heidät. Ihmisiä tuli juoksujalkaa kaikista kaupungeista, ja väkijoukko ehti maitse perille ennen heitä (Mark 6:33).

- Minne Jeesus ja opetuslapset oikein vetäytyivät? Gennesaretin itä- vai länsirannalle? Miten oli mahdollista, että ihmiset ehtivät perille ennen heitä maata myöten?

Oli miten oli, Jeesuksen suunnitelma retriitistä meni heti alussa mönkään. Syy oli hänen sääliinsään.

Kun Jeesus veneestä noustessaan näki kaikki nämä ihmiset, hänen tuli heitä sääli, sillä he olivat kuin lammaslauma paimenta vailla. Hän alkoi opettaa ja puhui heille pitkään. (Mark 6:34)

Ajatelkaa, suunnitelmassa oli levätä, sillä sitä he todella tarvitsivat. Mutta Jeesus alkoi opettaa. Hän ei sietänyt katsella väkijoukkoa, sitä, miten eksesissä he olivat.

Mitä Jeesus ajatteli meistä nykyihmisistä? Jotka raadamme melkein koko ajan töissä, tai sitten elämme työttömyyden kourissa? Jotka ovat kadottaneet Jumalan. Joiden kulttuuri on pelkkää nihilismia, joiden hyvinvoinnin ja rikkauden takana on pelkkä tyhjyys.

Hän säälii meitä, hän haluaisi puhua meille sanoja, jotka voivat antaa tarkoituksen, toivon, anteeksiantamuksen ja merkityksen eksymisen ja nihilismin sijaan.

Siinä vierähti koko päivä.

Kun päivä oli jo illassa, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Tämä on asumaton seutu, ja on jo myöhä. Lähetä heidät pois, että he menisivät lähiseudun taloihin ja kyliin ostamaan itselleen syötävää." (Mark 6:35–36)

Ilta oli ja on itämailla päivän pääaterian aika. Mutta ihmiset olivat olleet niin innoissaan Jeesuksesta, että he olivat lähteneet matkaan kokonaan ilman eväitä. Opetuslapset alkavat huolestua tilanteesta. Siksi: "Lähetä heidät pois".

"Antakaa te heille syötävää", vastasi Jeesus. He sanoivat hänelle: "Pitäisikö meidän mennä ostamaan kahdellasadalla denaarilla leipiä ja antaa ne heille syötäväksi?" Jeesus kysyi: "Montako leipää teillä on? Käykää katsomassa." He tekivät niin ja ilmoittivat: "Viisi, ja kaksi kalaa." (Mark 6:37–38)

Opetuslapsilla oli melkoinen matkakassa, joka vastasi kahdensadan miestyöpäivän palkkaa. Mutta ihmisiä oli niin paljon, ettei sekään olisi riittänyt.

(Täytynee todeta, että ruoka oli tuolloin paljon nykyistä kalliimpaa verrattuna työn arvoon. 200 miestyöpäivää on nykyisin ainakin 20 000 euron arvoinen potti, ja kyllä sillä saisi viideltuhannelle leipää ja kalaa. Mutta silloin ei saanut).

Jeesus ei kuitenkaan ole kiinnostunut rahasta. Jotain ruokaakin opetuslapsilta löytyi. Viisi leipää ja kaksi kalaa.

Teuvo, miten on mahdollista, että viidellä leivällä ja kahdella kalalla oli mahdollista ruokkia viisituhatta miestä ja lapset ja naiset päälle?

Kyseessä on varhaisissa käsikirjoituksissa ollut lukuvirhe. Alkutekstissä on lukenut: ”Viis leipää ja kaks sikalaa.”

Ei vaineskaan.

Jeesus käski heidän sijoittaa kaikki ruokakunnittain aterioimaan vihreälle nurmelle. Ihmiset asettuivat istumaan sadan ja viidenkymmenen hengen ryhmiin.

Opetuslapsilta on vaatinut melkoista uskoa laittaa ihmisiä istumaan järjestyksessä ryhmiin, vaikka he eivät tienneet yhtään mitään siitä, mistä näille sadan ja viidenkymmenen ryhmille saataisiin syötävää. Ryhmiä kun kuitenkin oli monta kymmentä.

Minä ainakin olisin pelännyt, että ihmiset alkavat ensin liikehtiä, purnata, huutaa ja hajaantuvat kuka minnekin. Ehkä sitä ennen käyvät opetuslapsiin käsiksi.

Mutta onneksi joku tietää mitä tekee. Nimittäin Jeesus.

Sitten hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja lausui kiitoksen. Hän mursi leivät ja antoi palat opetuslapsilleen, ja nämä jakoivat ne kansalle. Samoin hän jakoi kaikkien kesken ne kaksi kalaa. Kaikki söivät kyllikseen. Leiväntähteitä kerättiin kaksitoista täyttä korillista, ja kalaakin jäi. Aterioimassa oli ollut viisituhatta miestä. (Mark 6:39–44)

Salaisuutena ei ollut viisi sikalaa. Vaan se, että Jeesus katsoi ylös taivaaseen. Hän vetosi Taivaalliseen Isäänsä. Ja koska hän oli Jumalan Poika, Isä kuuli häntä. Hän saattoi kiittää saman tien siitä, että ruoka riittäisi. Ja se riitti.

Rukoilkaamme, että Taivaan Isä saisi nykyisin aikaan saman. Emme me kirkon ihmiset osaa tai tiedä. Haasteet ovat liian suuret. Me voimme vain katsoa ylös taivaaseen ja kiittää. Ehkäpä Isä kuulee meitäkin ja saa meidän järki- ja osaamispuutosta aikaan ne viisi leipää ja kaksi sikalaa, jolla hän voi ruokkia meidät.

Jeesuksen tekemä ruokkimisihme viittaa ehtoolliseen. Se on ihmeateria, joka ruokkii yltäkylläisesti.